

[Dahlgaard.]

sådan at foreninger af den art, jeg har nævnt, vil kunne opnå den omkostningsdæmpende ydelse. Jeg vil bede ministeren om enten her eller i udvalget bekræfte, at denne opfattelse er korrekt.

Lovforslaget skal i øvrigt ses på baggrund af den økonomiske politik som helhed, herunder særlig problemerne omkring finanspolitikken og skattepolitikken. Herom er der i de senere uger ført indgående drøftelser i folketingets politisk-økonomiske udvalg, og som bekendt har der været ført tosidede forhandlinger mellem regeringen og socialdemokratiet. Disse tosidede forhandlinger har ført til et mere eller mindre omfattende forlig mellem de to partier, hvis indhold vi andre har et vist — men ikke på nuværende tidspunkt et fuldstændigt — kendskab til.

Forliget binder naturligvis de partier, der har udformet det. De enkelte forligspartier kan glæde sig over, hvad de har opnået, og modsat må de loyalt leve op til de forpligtelser, som de hver især har påtaget sig på områder, hvor de har måttet give køb over for det andet parti. Partier, der som det radikale venstre ikke har haft direkte indflydelse på forligets udformning, kan og vil naturligt indtage en mere fri holdning. Vi kan gå ind for det, som vi kan lide, og vi kan frit gå imod det, som vi ikke bryder os om.

Vi vil fra radikal side kunne tilslutte os den omkostningsdæmpende ydelse, og vi kan også tilslutte os en række andre elementer, der indgår i forliget mellem regeringen og socialdemokratiet, således som vi på nuværende tidspunkt kender det.

Men der er visse ting, vi ikke kan tiltræde. Det gælder særlig den tvungne opsparring. Den ønsker vi erstattet af andre ting, særlig i form af videregående besparelser i statsudgifterne. Vi agter at arbejde i den retning både i vores argumentation over for offentligheden og ved de forslag, som vi vil stille i folketingets politisk-økonomiske udvalg samt, hvis det skulle vise sig prak-

tisk og muligt, også ved forhandlinger uden for udvalget. Jeg har forstået på den tale, som socialdemokratiets ordfører holdt her i dag, at socialdemokratiet er positivt indstillet over for forhandlinger, som kan tage sigte på at drage flere partier i folketinget ind i det, som nu foreløbig regeringen og socialdemokratiet er blevet enige om, og jeg forstod også, at denne velvillighedserklæring blev afgivet under det forbehold, at man fik lov til det af regeringen som den anden part i forliget.

Jeg håber regeringen vil stille sig tilsvarende velvilligt over for fortsatte forhandlinger med henblik på at drage flere ind i et bredere medansvar for det, der her søges skabt. For det radikale venstre vil forudsætningen naturligvis være, at et sådant forlig, som vi måtte tiltræde, bliver præget også af de synspunkter, vi har, og dér er altså vort væsentligste punkt det, at den bundne opsparring må opgives og erstattes af andre ting.

Det radikale venstre er indstillet på en hurtig og velvillig teknisk behandling af forslaget om den omkostningsdæmpende ydelse. Hvad angår forslagens forudsætninger med hensyn til den øvrige politik, ja, så er vores holdning altså mere kritisk og nuanceret.

Schlüter (KF):

Jeg vil gerne begynde med helt oprigtigt at ønske til lykke, til lykke til regeringen og til lykke til socialdemokratiet og måske også til lykke til dansk politik, fordi vi i min gruppe bedømmer det sådan, at der ud af de sidste dages virvar måske nu kan tegne sig en ny mulighed i dansk politik, hvor vi for alvor kommer væk fra mange års fastlåsthed, hvor i enhver situation kun nogle få, men ikke så mange partier kunne arbejde sammen om problemernes løsning. Dette kan måske blive et vendepunkt. Jeg håber det, og derfor siger jeg til lykke. Der tegner sig nu en mulighed for en ny forligsakse i dansk politik, og den vil i alt fald ikke fra mit partis side møde hindringer, tværtimod.